

гласи съ него да се поклони и поиска обѣщанието му. Послѣ дойдоха нареченитѣ Лисимахитѣ и Агнонитѣ, които казваха че софистикътъ Каллистенъ обикаляше по ония страни, и се въсхваляваше като, че бѣше ужъ разрушилъ нѣкое тиранство, а нѣкой си младежи тичаха съ него и му слугуваха, и мислеше си като, че той самъ самичкъ е билъ съществуваль свободенъ чловѣкъ между толкозь хиляди душъ. За то и когато ония, които бѣха заедно съ Ермолая ¹⁾ за наговаранието противъ живота на Александра и ги узнаха, тогазъ се явиха вѣрйатни клеветитѣ противъ Каллистена за едно лице, което бѣше го попиталъ тѣй: „Какъ чловѣкъ може да стани най славенъ?“ А Каллистенъ отговори на онзи. „Ако убие най славнийтъ“, и казваха още че Каллистенъ бѣше наострилъ Ермолая за по скоро да извърши съзаклятието си, като му казваше за да не се уплаши отъ златното легло на Александра ²⁾, но да си мисли, че приближава като при чловѣкъ, който напримеръ е билъ боленъ или нараненъ. Отъ ония обаче, които бѣха съ Ермолая никой не исповѣда, нито даже въ най строгитѣ наказания, за да засвидѣтелствувать противъ Каллистена. Даже и самъ Александръ из.

1) Ученикъ на Каллистена, който се хвана за покушението на Александра, а го убиха съ камение.

2; Т. е. надъ което легло щѣше да намери Александра да спи.